

Internationale betrekkingen

VERSLAG CANCÚN-TOP DECEMBER 2010 - DAVID CLARINVAL (MR) – KRISTOF CALVO (GROEN!)

VERTREK ZONDAG 5 DECEMBER EN TERUGKEER ZATERDAG 11 DECEMBER 2010

De dag na onze aankomst in Cancún op 5 december in de loop van de avond, hebben we deelgenomen aan de besprekingen in het kader van het Congres van de Interparlementaire Unie (IPU), in aanwezigheid van de heer Gurirab, voorzitter van de IPU, de heer Ramírez Marín, voorzitter van het Mexicaanse Congres, en mevrouw Vandeweerd, directeur Environment and Energy van het United Nations Development Programme (UNDP).

Onder impuls van collega Calvo hebben we tijdens het debat een amendement op de eindverklaring verdedigd en laten aannemen betreffende het voorbeeldbeleid dat parlementen over de hele wereld moeten voeren op het vlak van rationeel energiegebruik.

Op 7 december woonden we na de openingstoespraken een eerste informatievergadering bij (een debriefing) over de stand van zaken in de COP16/CMP6-onderhandelingen. Daarna namen we deel aan een reeks besprekingen, onder andere betreffende de op schone energie gebaseerde groei als nieuw ontwikkelingsmodel, het opzetten van een doeltreffend klimaatactieplan op nationaal niveau, het energiebeleid in China, ...

De volgende dagen (8, 9, 10 en 11 december) verliepen volgens hetzelfde stramien: om 7.30 uur werden we op de Belgische briefing verwacht, om 8.30 uur volgde de Europese coördinatievergadering en daarna namen we deel aan onderhandelingen of meetings (diverse evenementen die werden georganiseerd voor de officiële instanties). We hebben ook tweemaal de gelegenheid gehad om de Belgische delegatie officieel te vertegenwoordigen in de plenaire vergadering.

Nu deze mondiale topontmoeting achter de rug is, kunnen we stellen dat er een "evenwichtig" akkoord is bereikt. Met het akkoord worden significante stappen voorwaarts gezet, maar een en ander gaat nog niet ver genoeg. Dit komt enerzijds door het ontbreken van bindende engagementen en anderzijds door de onzekere toekomst van het Kyoto-protocol. Dit akkoord heeft als verdienste dat een plan B werd afgewend, dat de klimaatrein weer op de rails werd gezet en ten slotte dat er een aanzet wordt gegeven voor heel wat punten waar volgend jaar in Durban verder concreet werk moet van worden gemaakt, met name op het vlak van de modaliteiten van het Fonds en de invoering van bindende doelstellingen. Er dient ook te worden opgemerkt dat Europa voor het eerst een gesloten front heeft gevormd!

Deze top heeft echter wederom zijn beperkingen getoond. De onderwerpen worden almaar complexer en de urgentie ervan gaat verloren in een overdaad aan wetenschappelijk, economisch en technisch jargon. Omdat elk land zogoed als over een vetorecht heeft, krijgen sommige landen grote mogelijkheden om een en ander te blokkeren. Om ervoor te zorgen dat 200 landen het eens worden, is het nodig dat er een echt mondiaal bestuur komt... of dat op zijn minst het onderhandelingsproces op lange termijn wordt aangepast. Zo niet zullen de hele wereld en de mensheid zeker het gelag betalen!

Het is vandaag ook meer dan noodzakelijk dat de Europese landen, en België in het bijzonder, pleiten voor een economische omschakeling op milieugebied. We moeten afstappen van de conservatieve inzichten en de afhankelijkheidscultuur. We moeten durven kiezen voor verandering en mikken op een sterke en duurzame economische groei. Het is van primordiaal belang dat er zo snel mogelijk wordt geïnvesteerd in nieuwe geavanceerde milieutechnologie, die onze concurrentiepositie zal verbeteren en ons in staat zal stellen om heel wat banen te scheppen. Andere landen hebben dat al goed begrepen en passen dat al lang toe. Zij sluiten hiermee rechtstreeks aan bij de Lissabon-strategie! Op lange termijn zullen zij daar hun voordeel mee doen!

Tot besluit wil ik de administratieve en technische staf van de Belgische delegatie bedanken en gelukwensen voor het schitterend werk dat zij hebben verricht.